

nomini ei. iter facite ei quia ascendit super occasum dominus nomen est ei.
Ipse & enim super occasum ascendit. quia morte resurgendo calcavit;
Cui cum cantamus tu facimus ut ad nostrum cor ueniat. & sui nos
amoris gratia accendat. Quia autem prophetis prophetie spiritus non semper
adeest. etiam uir dei indicat. qui contra samariam missus. mala que
ei uentura erant nuntiavit. Quittam prohibuit ad hunc inuia co
medere; prophetę falsę persuasione deceptus est. que fallax sermo non de
cipere: si prophetę spiritum presentem habuisset; Sciendum quod est. quod tali
quando prophetę sancti dum consoluntur. ex magno usu prophetandi quedam ex
suo spiritu proferunt. & se hec ex prophetie spiritu dicere suspiciant; Sed
quia sancti sunt. per spiritum sanctum citius correpti ab eo que uera sunt audiunt.
& semetipsos quia falsa dixerunt reprehendunt; Nathan & enim pphete
ta sancti uirum fuisse quis nesciat. qui dauid regem & de culpa aperte
reprehendit. & que ei peccata eadem essent uentura nuntiavit. que
tamen dum isdem dedit quia templum deo uellat construere requisisset.
ilico respondit. Omne quod est in corde tuo uade & fac. quia dominus te
cum est; Deinde illic statim subdit. factum est autem in nocte illa. & ecce
sermo domini ad nathan dicens; Uade & loquere ad seruum meum dauid.
Hec dicit dominus deus. Numquid tu edificabis domum mihi ad inhabitandum.
neque enim habitavi in domo ex die qua eduxi filios israel de terra aegypti
usque in diem hanc. Et paulo post. Cum compleri fuerint dies tui
& dormieris cum patribus tuis. suscitabo semen tuum post te quod egre
diatur de utero tuo. & firmabo regnum eius. ipse edificabit domum no
mini meo; Ecce nathan propheta qui prius regi dixerat uade & fac.
ipse postmodum per prophetie spiritum edoctus hoc fieri non posse denun
tians. & regis consilius & suus sermonibus contraxit. quia quod ex suo
spiritu dixerat. falsum fuisse reprehendit. Quam inter prophetas ueris
& falsos ista distantia est. quia prophetę ueri siquidem aliquando per suum
spiritum dicunt. hoc ab auditu mentibus per spiritum sanctum eruditi citius cor
rigunt. Prophetę autem falsi & falsa denunciant. & alieni spiritum

505

505

~

6ⁿ

scō in sua falsitate perdurant. Consideratis igitur prophetarum tempo-
ribus & modis. utriuslibet qualiter omnipotens deus ad peccatum ho-
minum irae suae moderamina dispensat. Israheliticus quippe popu-
lus editorum dereliquerat. & idcirco regi babiloni in captiuitate
seruebat. cum quo tamen ezechiel propheta in captiuitate mittitur.
Quae diuina gratia ita sibi placabilem fecerat. ut pro uentura quoque pro-
dicere. & afflicti populi mentem consolari dignaretur. Consideremus
si possumus quanta est dispensatio super nos pietatis. quia sic iratus est
propter suum deum. ut tamen non omnimodo irasceretur. Nam si iratus non esset.
in captiuitate populum minime tradidisset. Et si omnimodo iratus esset.
electos suos cum illo in captiuitate non mitteret. Sed agit haec diuina
misericordia. ut ex una eademque re ex qua carnalibus datur flagellum. ex ea
spiritualibus uirtutis praefertur incrementum. Cumque illos per tribulationem
purgat. istos ex societate tribulationum ad maiora permerenda ex-
citat. & sic iniustus irascitur. ut tamen eorum corda per iustorum con-
sortium consoletur. nec sic omnimodo deserit. ut nullus post culpam
ad uiam redeat. Tenendo igitur repellit. & repellendo tenet. quando
cum his quos diiudicat. simul in tribulationem mittit quos amat. Quis ista
tante pietatis uiscera pensare sufficiat. quod & culpas populi deus sin-
uindicta non deserit. & tamen de linquentem populum se funditus
non repellit. sicut moyses ad repmissionis terram exploratores duo-
decim misisset. ex quibus decem postmodum desperationem propter fece-
rant. isdem populus iram murmuracionis accensus. se ductum se ad deum
esse conquestus est. ut ei cadauera iacerent in deserto. cui omnipotens
deus iratus dixit. quod nullus eorum terram repmissionis intraret. quo
terrore compuncti. prae se egisse cognouerunt. sese in lacrimis
adfluxerant. & aemuli armis primum experiri contra hostes ascen-
dere. ut repmissionis terram post lacrimas intrare potuissent. Quibus
per moysen deus dicit. Dicis nolite ascendere. neque pugnatis. nec enim
sum uobiscum. nec datus coram inimicis uestris. Quam rem pensandum est. sicut

6

606

~

6^v